

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องถ้อยคำที่ใช่เป็นส่วนวนในภาษา ขอนแก่น สรุปผลได้ดังนี้

1. ส่วนประกอบของถ้อยคำที่ใช่เป็นส่วนวนในภาษา ขอนแก่น

จากการวิเคราะห์ส่วนประกอบของถ้อยคำที่ใช่เป็นส่วนวนในภาษา ขอนแก่นพบว่า
ถ้อยคำที่ใช่เป็นส่วนวนอาจมีส่วนประกอบเป็น 2 แบบ คือ

1.1 ส่วนวนที่มีส่วนประกอบเป็นคำ พบว่าแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

1.1.1 ส่วนวนที่เป็นคำเดี่ยว พบว่าเป็นคำเดี่ยวซึ่ง เป็นคำในหมวดคำ

4 หมวด คือ

1.1.1.1 คำเดี่ยวที่เป็นคำนาม

1.1.1.2 คำเดี่ยวที่เป็นคำลักษณนาม

1.1.1.3 คำเดี่ยวที่เป็นคำกริยากรรม

1.1.1.4 คำเดี่ยวที่เป็นคำกริยากรรม

1.1.2 ส่วนวนที่เป็นคำประสม พบว่ามีลักษณะส่วนประกอบแตกต่างกัน

เป็น 6 แบบ คือ

1.1.2.1 แบบนาม + นาม

1.1.2.2 แบบนาม + กริยา

1.1.2.3 แบบนาม + คุณศัพท์

1.1.2.4 แบบนาม + กริยา

1.1.2.5 แบบกริยา + กริยา

1.1.2.6 แบบกริยา + นาม

1.1.3 ส่วนวนที่เป็นคำสัหายางค้ พบว่ามีลักษณะลั่วนประกอบแตกต่าง
กันเป็น 3 แบบ คือ

- 1.1.3.1 คำสัหายางค้ที่มีลั่วนประกอบเป็นคำเดี่ยว
- 1.1.3.2 คำสัหายางค้ที่มีลั่วนประกอบเป็นคำประลั่ม
- 1.1.3.3 คำสัหายางค้ที่มีลั่วนประกอบเป็นคำซ้อน

1.2 ส่วนวนที่มีลั่วนประกอบเป็นกลุ่มคำ พบว่าแบ่งตามค่านวนของคำที่นำมาก
ประกอบกันได้เป็น 5 ชนิด คือ

1.2.1 ส่วนวนที่ประกอบด้วยคำ 2 คำ แบ่งตามลักษณะลั่วนประกอบ
ของคำที่นำมากเรียงกันได้ 6 ประเภท คือ

- 1.2.1.1 นาม - นาม
- 1.2.1.2 นาม - กริยา
- 1.2.1.3 กริยา - กริยา
- 1.2.1.4 กริยา - นาม
- 1.2.1.5 หน้าจ่านวน - นาม
- 1.2.1.6 บอกเวลา - นาม

1.2.2 ส่วนวนที่ประกอบด้วยคำ 3 คำ แบ่งตามลักษณะลั่วนประกอบของ
คำที่นำมากเรียงกันได้ 12 ประเภท คือ

- 1.2.2.1 นาม - นาม - กริยา
- 1.2.2.2 นาม - กริยา - นาม
- 1.2.2.3 นาม - กริยา - กริยา
- 1.2.2.4 ปฏิเสธ - กริยา - กริยา
- 1.2.2.5 กริยา - นาม - กริยา
- 1.2.2.6 กริยา - นาม - บอกเวลา
- 1.2.2.7 กริยา - กริยา - บุพบท
- 1.2.2.8 กริยา - กริยาวิเศษณ์ - กริยา
- 1.2.2.9 กริยา - กริยาวิเศษณ์ - กริยาวิเศษณ์
- 1.2.2.10 กริยา - บอกเวลา - นาม

1.2.2.11 บอกเวลา - นาม - กริยา

1.2.2.12 กริยา - เชื่อม - นาม

1.2.3 สำนวนที่ประกอบด้วยคำ 4 คำ แบ่งตามลักษณะล้นประกอบของ
คำที่นำมาเรียงกันได้ 11 ประเภท คือ

1.2.3.1 นาม - กริยา - นาม - นาม

1.2.3.2 กริยา - นาม - กริยา - นาม

1.2.3.3 กริยา - เชื่อม - นาม - นาม

1.2.3.4 กริยา - เชื่อม - นาม - กริยา

1.2.3.5 กริยา - เชื่อม - นาม - คุณศัพท์

1.2.3.6 กริยา - เชื่อม - นาม - ส่วนหน้า

1.2.3.7 กริยา - เชื่อม - กริยา - นาม

1.2.3.8 กริยา - เชื่อม - ลักษณะนาม - นาม

1.2.3.9 กริยาริเคณฑ์ - เชื่อม - นาม - กริยา

1.2.3.10 กริยา - ปฏิเสธ - กริยาริเคณฑ์ - นาม

1.2.3.11 ปฏิเสธ - กริยา - กริยา - กริยาริเคณฑ์

1.2.4 สำนวนที่ประกอบด้วยคำ 5 คำ แบ่งตามลักษณะล้นประกอบ
ของคำที่นำมาเรียงกันได้เป็น 6 ประเภท คือ

1.2.4.1 นาม - นาม - กริยา - นาม - กริยา

1.2.4.2 กริยา - นาม - เชื่อม - กริยา - นาม

1.2.4.3 กริยา - เชื่อม - นาม - กริยา - นาม

1.2.4.4 กริยา - เชื่อม - นาม - พุพท - นาม

1.2.4.5 กริยา - ช่วยหลัง - เชื่อม - กริยา - นาม

1.2.4.6 กริยา - ช่วยหลัง - เชื่อม - นาม - ส่วนหน้า

1.2.5 สำนวนที่ประกอบด้วยคำ 6 คำ เท่าที่พบในข้อมูลมีประเภทเดียว
คือ นาม - กริยา - เชื่อม - นาม - พุพท - นาม

2. หน้าที่ของถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนในภาษาขอนแก่น

จากการวิเคราะห์หน้าที่ของถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนในภาษาของแก่น พบว่า ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนในภาษาขอนแก่นแบ่งตามหน้าที่ได้เป็น 5 ชนิด คือ

- 2.1 ส่วนวนนาม
- 2.2 ส่วนวนคุณศัพท์
- 2.3 ส่วนวนกริยา
- 2.4 ส่วนวนกริยาวิเศษณ์
- 2.5 ส่วนวนบอกเวลา

3. ที่มาของถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนในภาษา ขอนแก่น

จากการวิเคราะห์ที่มาของถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนในภาษาขอนแก่น พบว่าจำแนกตามที่มาได้ 5 ประเภท คือ

- 3.1 ส่วนวนที่มาจาก การเปรียบเทียบกับสิ่งแวดล้อม แบ่งออกเป็น 6 ชนิด คือ
  - 3.1.1 ส่วนวนที่มาจาก การเปรียบเทียบกับสภาพดินฟ้าอากาศ
  - 3.1.2 ส่วนวนที่มาจาก การเปรียบเทียบกับมนุษย์
  - 3.1.3 ส่วนวนที่มาจาก การเปรียบเทียบกับสัตว์
  - 3.1.4 ส่วนวนที่มาจาก การเปรียบเทียบกับพืช
  - 3.1.5 ส่วนวนที่มาจาก การเปรียบเทียบกับสิ่งของ
  - 3.1.6 ส่วนวนที่มาจาก การเปรียบเทียบกับจำนวนและมาตรา

3.2 ส่วนวนที่มาจากชีวิตความเป็นอยู่ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

- 3.2.1 ส่วนวนที่มาจากชีวิตความเป็นอยู่ของคนขอนแก่น แบ่งเป็น

5 ลักษณะ คือ

- 3.2.1.1 ส่วนวนที่มาจากอาหารการกิน
- 3.2.1.2 ส่วนวนที่มาจาก การแต่งกาย
- 3.2.1.3 ส่วนวนที่มาจาก การประกอบอาชีพ
- 3.2.1.4 ส่วนวนที่มาจาก การเล่น
- 3.2.1.5 ส่วนวนที่มาจาก ประเพณี

3.2.2 ส่วนวนที่มาจากชีวิตความเป็นอยู่ของคนต่างชาติในขอนแก่น

3.3 ส่วนวนที่มาจากความเชื่อ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.3.1 ส่วนวนที่มาจากความเชื่อเกี่ยวกับมนุษย์

3.3.2 ส่วนวนที่มาจากความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่เป็นตัวตน

3.4 ส่วนวนที่มาจากประวัติน่าสลด

3.5 ส่วนวนที่มาจากวรรณกรรม

จากการศึกษาถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนวนในภาษาขอนแก่น ทั้งในแง่ลักษณะส่วนประกอบ
หน้าที่ ที่มา และความหมายของส่วนวนแต่ละส่วนวนดังกล่าวข้างต้นแล้วนั้น ทำให้พบว่า

1. ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนวนในภาษาขอนแก่นมีทั้งลักษณะที่เป็นคำและกลุ่มคำ
ส่วนวนที่เป็นคำเดี่ยวเป็นคำที่มีอยู่แล้วในภาษา ถือได้ว่าเป็นการขยายความหมายของคำนั้นเอง
ส่วนส่วนวนที่เป็นคำประสม คำสัพยอก หรือกลุ่มคำนั้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นการสร้างถ้อยคำขึ้น
มาใช้เป็นส่วนวนโดยเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อให้มีถ้อยคำใช้ในภาษาเพิ่มขึ้น
2. สิ่งต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคม เช่น สภาพแวดล้อม
ขนบธรรมเนียมประเพณี ฯลฯ มีอิทธิพลในการกำหนดส่วนวนขึ้นมาใช้พูดกัน
3. ชาวขอนแก่นเป็นผู้ที่ยึดถือขนบประเพณี มีความเชื่อ เป็นคนอย่างสังเกตและ
เปรียบเทียบ

ข้อเสนอแนะ

ขณะนี้ได้มีงานวิจัยเกี่ยวกับส่วนวนในภาษากรุงเทพฯ ซึ่งเป็นภาษาถิ่นภาคกลาง งานวิจัย
เกี่ยวกับส่วนวนในภาษาพัทลุงซึ่งเป็นภาษาถิ่นภาคใต้ และงานวิจัยเกี่ยวกับส่วนวนในภาษาขอนแก่น
ซึ่งเป็นภาษาถิ่นภาคอีสาน ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะได้มีการศึกษาส่วนวนในภาษาถิ่นภาคเหนือไว้
ด้วย ทั้งนี้เพื่อผู้สนใจจะได้ทราบถึงลักษณะของส่วนวนในแต่ละภาค นอกจากนั้นน่าจะได้มี
การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างส่วนวนในภาษาถิ่นต่าง ๆ เพื่อจะได้ทราบว่ามีส่วนวนใดบ้างที่ใช้
ร่วมกันและมีส่วนวนใดบ้างที่มีใช้เฉพาะภาคเท่านั้น